

La tribuna

Cohesió social i responsabilitat política

Fa un any, des de l'oposició, Antoni Martí prometia felicitat; avui anuncia el purgatori

JAUME
Bartumeu

Antoni Martí hauria de controlar la tendència piròmana d'alguns dels seus fidels servidors, perquè no incendiïn el carrer.

El dolorós ajustament que DA vol imposar al país per pagar el desgavell de catorze anys de governs liberals que **Antoni Martí** va apadrinar i dirigir primer des de l'ombra discreta de la presidència del Grup parlamentari liberal i després des del consolat d'Escaldes, generosament subvencionat pel pressupost de l'Estat, pot acabar alterant la pau social.

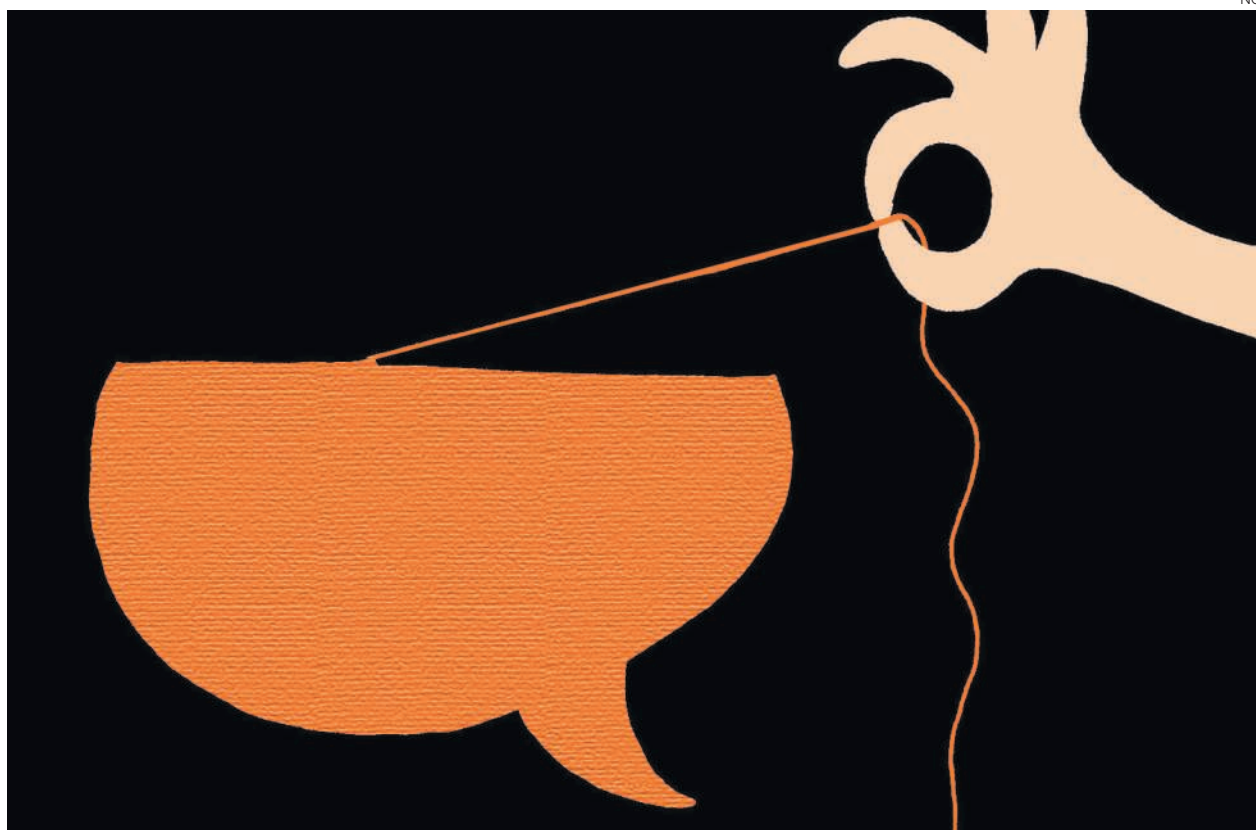
Antoni Martí i DA estan tensant al màxim la situació. El sacrificat i essencial suport familiar als aturats, l'economia submergida, l'admirable treball de Càritas i altres organitzacions solidàries ja no dona per més.

Heu de mirar els últims informes de Càritas que confirmen, dissortadament, l'escalada de la pobresa a Andorra.

La situació s'agreuja, la resignació s'esgota i no hi ha capacitat –o potser voluntat– per part del cap de Govern per a controlar els excessos verbals dels seus càrrecs de confiança (el president del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social ho és) que poden actuar com a ignició del malestar ciutadà.

El país necessita actuacions fermes i decidides de reactivació econòmica en positiu i no li calen provocacions com les que ha protagonitzat el president de la Caixa Andorrana de Seguretat Social la setmana passada, perquè amb la realitat quotidiana ja n'hi ha prou per compondre un quadre alterat.

Les pors i incerteses que recorren Europa produeixen desànim i ne-

Contribuirem responsablement a fer que el nostre país no avanci cap a una desigualtat i una descomposició social més gran

guit.

És una evidència que a gairebé tots els països membres de la Unió Europea la situació econòmica i social és avui pitjor que fa un any. A casa nostra també.

Però aprofitant la crisi el govern de DA està construint un missatge de por i crispació, intentant enfrontar generacions.

S'arrisca així a fer miques el contracte social que es va firmar amb la Constitució.

La por és un fruit clar i eloqüent de la crisi i està condicionant la vida de la ciutadania d'ençà que, el passat mes de setembre, **Antoni Martí** li va etzibar aquell discurs de la por.

A la inquietud que s'observa als carrers, comerços i als centres on treballen funcionaris que són, no

ho oblidem, servidors públics, cal afegir el discurs de la Confederació Empresarial Andorrana, en la seva condició de far del Govern, que se gueix entestada en il·luminar-nos, dient que el pitjor no ha arribat encara.

I així estem: per por de perdre el lloc de treball, molts assalariats accepten reduccions dels salaris, per por, els consumidors han deixat de comprar moltes coses, la qual cosa està produint una crisi del consum que ens ha d'inquietar.

I en mig de tot plegat apareix el president del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat social i ens amenaça que si no fem el que vol DA ens quedarem sense pensió de jubilació!

Un comentarista de Madrid ens

recordava fa uns dies un principi elemental en política que exigeix als líders evitar veure's sorpresos per una cosa del tot previsible.

Potser caldria, doncs, que el govern d'**Antoni Martí**, abans d'emprendre la tasca de demolició de l'actual model de Seguretat Social, tingués processat el paisatge que quedarà després d'aquesta batalla.

¿Qui inspira la por?

¿Qui la promou? i

¿Qui se'n beneficia?

Vet aquí tres preguntes que ens porten cap a una resposta: aquells que volen abaixar el nivell dels salaris i de la protecció social per ser més «competitius» i, de passada, busquen aconseguir clients per a les asseguradores privades de pensions complementàries.

Des del debat d'investidura d'**Antoni Martí** fins ara, el govern de DA ha estat pregonant contínuament que actuava amb responsabilitat política per impulsar la seva política de retallades i demanant el suport de l'oposició socialdemòcrata

en aquest context de crisi. Pura hipocresia.

Un intent de netejar la mala consciència.

¿Responsabilitat política del govern d'**Antoni Martí**?

Els governs tenen la responsabilitat d'impulsar polítiques que satisfacin l'interès general, permetin el progrés social i generin en la societat un clima de tranquil·litat i optimisme.

És ben bé el contrari del que s'espera avui a Andorra.

Ni l'interès general ni el progrés social passen pel desmantellament de les principals prestacions de l'Estat del benestar ni per vulnerar els drets dels treballadors públics.

Antoni Martí governa mirant cap a qui és a dalt i no cap als governats que són a baix i no acaben d'entendre com de cada moviment de DA en surten força perjudicats.

El govern d'**Antoni Martí** s'hauria de vacunar contra el triomfalisme i més ara que ha culminat una acumulació de poder mai vista des de la Constitució del 1993.

Compte amb la ruptura de l'*statu quo* social, no fos cas que es posés en perill un dels pocs actius, el de la pau social, que continua sent el nostre avantatge comparatiu amb altres països.

Fa un any, des de l'oposició, l'avui cap de Govern prometia felicitat.

Avui anuncia el purgatori, sense data de sortida. No se li pot atribuir ignorància sobre les factures dels luxes passats; factures generades per l'administració general però també pel Comú d'Escaldes-Engordany que ell dirigia.

Els socialdemòcrates no hem engranyat a la ciutadania. Vam començar des del Govern les reformes necessàries per a redreçar la situació de la Seguretat Social i ara, des de l'oposició, contribuirem responsablement a fer que el nostre país no avanci cap a una desigualtat i una descomposició social més gran. ≡

President del grup parlamentari socialdemòcrata